Hrozná upomínka vzbuzená Galvestonskou bouří.

Vlny ze zálivu mexického před 40 lety zničily veliký hotel na Last Island a ples zde odbývaný zakončil smrtí téměř 500 osob.

Strašlivý cyklon, který nedávno zničil zkvétající Galveston, přivodil jinou hroznou upomínku na bouři, jíž postižen byl ostrov Last před více nežli čtyřiceti lety.

Ostrov Last byl dlouhý pruh rozkládající se v modrých vlnách moře jako obrovský jazyk, — šíře jeho obnášela sedm mil a délka dvacet pět mil. Půda ostrova tohoto byla nanejvýš plodná, stromy i keře zde rostoucí vyznamenávaly se zvláštní sytou zelení a květiny, jimiž celý ostrůvek tento byl poset, měly živé barvy jihoamerických květin.

Na ostrůvku vypínaly se stromy oranžové, citronové, olivové a oleandry dosahující až třicet stop výše a úzký pruh této země podobal se spíše ráji nežli pozemské krajině.

Když k večeru při západu slunce teplý jižní vánek přilétal z vln moře, tu vzduch naplňoval se sladkou až téměř omamující vůní květů z keřů jasmínových, jimiž ostrov po celé své délce byl lemován.

Byli to šťastní lidé, kteří na ostrůvku tom mohli žíti a sem přijíždívaly nejpřednější rodiny jihanské, aby zde pookřály a zpříjemnily si život.

Nejskvělejší svou saisonu od doby svého založení měly mořské tyto lázně v r. 1856 a hotel i villy rozkládající se po ostrůvku byly přeplněny hosty.

Den desátého září počal krásným jitrem. Vlny moře byly tiché a podobaly se téměř hladině zrcadla. Paprsky sluneční měnily barvu moře tu v smaragdově zelenou, tu v safírově modrou a na vlnách kolem ostrůvku jako obrovští rackové tiše kolébaly se plachetní lodičky.

Se stoupajícím sluncem vzmáhalo se dusné vedro, které k večeru stalo se téměř nesnesitelným a ticho, jež panovalo po ostrůvku a na moři, mělo do sebe cosi smutného, tísnícího. Když k večeru slunce sklonilo se k západu, tu obloha zaplála krvavou září tak intensivní, že nebylo pamětníka, který by byl podobnou zář kdy viděl. Obloha podobala se plamennému moři a vzduch prosycován byl sirnatou vůní a ani noc, která zahalila ostrov ve své temno, nepřinesla obyvatelstvu úlevu, ba vedro stalo se ještě dusivější.

Druhého dne tímto umrtvujícím vedrem všechen ruch na ostrůvku byl zastaven a každý ve stínu tiše očekával bouři, která měla přinésti úlevu a jež oznamovala svůj příchod sirnatým zápachem vzduchu.

K večeru 11. září bouře provázená rachotem hromu se rozpoutala. Třeskot a dunění byly téměř ohlušující a blesky křižovaly se bez ustání, takže oslňujícím zelenavým jich jasem temná noc proměňována byla v bílý den. Při této hrůzu vzbuzující bouři dešť lil se a oblak neustále a ač k ránu rachot hromu ustál, tu voda s oblak padala téměř proudem i po celý druhý den a studený vichr severní přihnal se od moře.

Ve velikém sálu skvostného lázeňského hotelu měl být odbýván poslední ples v saisoně a přípravy k němu vykonány již dva týdny před tím. Z New Orleanské francouzské opery najata hudba, nejlepší to tehdy v celé Americe a veškerá společnosť na ostrůvku meškající chystala se do tohoto plesu.

K večeru vichr stoupal ve své prudkosti, vlny moře divoce ku břehu se valící svítily se fosforečným leskem a někdy vyšlehovaly z nich k nebesům plamenné jazyky. Při tom ozývalo se jakés temné dunění vzbuzující nepochopitelnou hrůzu.

Každý s chvěním pozoroval tento vznešený a přec tak hrozný obraz rozhněvané přírody, ale to žádného nezdrželo, aby do plesu nešel; naopak, v plesu každý doufal zapomenouti na bouři kol řádící.

O desáté hodině večer byla zábava plesová v plném proudu a laškovná hudba francouzské kapely snažila se přehlušiti bouři hromu znova se rozpoutávající, leč marně. Blesk za bleskem protínal temno noci a fosforečné světlo zářilo z vln moře, při tom studený vichr skučel a vyl děsněji nežli tisíce hladových vlků. Voda z oblak lila se proudy, voda teplá jako krev.

Kapelník právě dal znamení hudbě, aby začala sladký Gottschalkův valčík "Oči Kreolky" a když několik taktů rozzvučelo se sálem, tu pojednou jedna z tanečnic [illegible] valčíku. Vlečka [illegible] šatu byla pojednou [illegible] vodou, pronikající [illegible] dále!

[illegible] byla do-

stati se ven z tanečního sálu. Bylo to marno: kol a kol valily se vlny moře bijíce do zdí sálu. Každý z přítomných byl jich vězněm a musel zůstat v budově, z níž nebylo vyváznutí.

O dvanácté hodině v noci podivný hukot přicházející od moře rozlehl se kol, hukot, při němž každému stydla krev v těle, hukot hroznější nežli deset tisíc niagarských vodopádů. Byla to obrovská přílivní vlna, tisíc mil dlouhá, deset mil široká a šedesát stop vysoká, která valila se na hotel a drtila vše, co jí přišlo v cestu, zaplavila hotel a stala se chladným hrobem všeho, co bylo živého na ostrůvku, kromě dvou silných černošek, které v zoufalství chytily se silných dveří vyražených vlnou a ta je zanesla ku břehu a pak malé osmnáctiměsíční děcko, holčičku, jejíž matka položila ji na kulečník a vlna vyvrhla sirotka toho i s kulečníkem ke břehům u Laforche, kde bylo nalezeno teprve ráno třetího dne po děsné této katastrofě.

Muži a ženy, matky a děti byli v děsném okamžiku tom smrtí od sebe odloučeni, umírajíce tam, kde zkázonosná vlna je zachvátila.

Nic nezůstalo z celého tohoto rozkošného ostrůvku, jen několik rozbitých z vody vyčnívajících pilířův, které byly tichým, hrozným pomníkem náhlé smrti několika set lidí.

Po několik neděl patrolní lodice hledaly kol břehů mrtvoly nešťastných obětí rozzuřené přírody, ale našly jich sotva polovic. Ostatní uchvátilo moře, aby je více nevydalo.

Co je člověk se vším svým důmyslem, se vší svou mocí proti přírodě? Tu nepodařilo se mu učinit ještě služebnou a také se mu to nikdy nepodaří.

Zakalená zrcadla.

Netřeba vláhy....

Podzimní větry fičí krajinou. S polí dávno svežena úroda, strništata zpodmítána, země odpočívá po rozdání svých darů, podzim kráčí zimě v ústrety.

Dědinou slyšeti hned z rána až do pozdního večera klepot cepů, ozývajících se ze stodol a stodůlek, ve větších statcích mlátí o šesti. Jinde o čtyřech, někde o dvou, žebračka, podruhyně klásky, do kytek na poli nasbírané, v sínce na udupané podlaze válečkem neb i jen tvrdým polínkem vymlátí.

Je veselo ve všech staveních, kde se mlátí. Hospodyně hledí uvařiti lepší, posilující stravy, hledí napéci "z nového" buchet a vdolků, chleb "z nového" pečený nosí si hospodyně vzájemně na ochutnání.

I drůbeži se dopřeje při mlácení toho zrní do syta, hospodář již zamhouří oko, nabírá-li hospodyně z hromady obilí na mlatě do okřínu a do fěrtochu a obchvíli nasype husám a slepicím. Vždyť i ta vrabčí havěť se přiživuje před stodolou, nemluvě ani o holubech, již se za tučných těchto hodů ani nevydali do polí, vyletujíce si jen na střechy a houkají spokojeně, nadýmajíce a nafukujíce se.

Ve velikém statku na návsi jest veselo při mlácení. Čeledín a děvečka i čtyři přijednaní mlatci přičiňují se v stodole, hospodář sám shazuje snopy s patra, rozvazuje a rovná na mlatě, odhrabuje obilí, obchvíli sáhna do hromady ještě s plevami smíšené, potěžkávaje zrna v hrsti a těše se jich jakosti. Děti skotačí v slámě, ještě k vysušení před stodolou naházené, válejí se, staví z otýpek skrýše a ustýlají si jako postýlky.

V celém stavení je jaksi veselo, jako by ty zvuky cepů plašily tam odtud veškeru mrzutost.

Hospodář počítá, mnoholi obilí odprodá a co zbude mu po zaplacení daní i usmívá se spokojeně.

Panímáma těší se na nové zásoby mouky, krupek a krupice, těší se na zadinu k přilepšení pro drůbež, je jí veselo, pomyslí-li, že bude stále nyní špižírna plná.

Také vaří panímáma plnější hrnce polévky a kaše, narovnává vrchovaté mísy trpalek (škubánek) a knedlíků, peče buchty co možno veliké, přeje mlatcům i domácí čeládce. Pántátovi pak dopoledne cosi zvláštního "na zub" ustrojí a k odpolední svačině také něco do trouby uschová.

Když mlatci dopoledne svačili kořalku a chleb, pochutnal si dnes pantáta na smažených vajíčkách a na to odpolední zakousnutí upekla mu panímáma kulátko, od něhož lze nejmenší kinčík na obříznutí tak ten krček s hlavičkou dostane.

Přeje panímáma pantátovi a nevšijem si nemůže stěžovati, že pantáta by jí cosi něco odepřel neb aspoň ohuboval, ať již je to ta paráda, či často do kuchyně nové nádobí, neb trochu té kávy a rosolky, kterých si panímáma ráda popřeje, prvé denně, druhé občas.

Jsou vůbec v gruntě u Dostálů "přejícní" a ani čeládka, ani zjednaní dělníci si nenaříkají, že by panímáma chtěla na nich pošetřiti, ať na jakosti, či na mnohosti jídla. Spíše se povídá o panímámě Dostálové, že mastí lžičkou a nikoliv pírkem a sype trpalky a nudle ať tvarohem, mákem či prachandou nejen po vrchu, ale i po vrstvách a v buchtách že je vždy nádivky proloženo, nejen těstu ukázáno, jak jinde bývá, jak si panímámy nehezky navyknou.

Jen jedna osoba ve statku se nachází, které panímáma Dostálová z plna srdce nepřeje. A přece co tato dostává, jest jejím právem, dávno zaslouženo mnoholetou na gruntě prací a starostí.

Jest to výměnkářka, matka pantátova, kterou mladá panímáma nemůže si zamilovat, míníc, že vyplácením výměnku děje se křivda jakás její dětem. Nemůže také mladá panímáma zapomenout, že nynější výměnkářka kdysi zle synovi bránila, aby si ji, panímámu nebral.

Nebylať jí jako nevěsta po chuti, poukazovala, že pochází z rodiny málo šetrné a syn že jest dobrákem, že nedovede ženě ničeho odepřít, tak že se nedodělají jmění, jako ona se svým mužem.

A tento přemožený tehdy odpor panímáma výměnkářce nezapomněla a dává jí stále cítil, že ona, stará matka, nemá již práva do čeho mluvit a že jest ve statku živena, trpěna, ale jaksi za obtíž.

A přece je ta stará panímáma taková miloučká stařenka. Jak ty staré panímámy bývají; přihnutá, hubeňoučká, že by ji člověk do uzlíčku svázal, ale při tom čilá a šukavá.

Capala a šukala by po domě celý den, našla by vždy všady něco k dohlédnutí, k popravení, ale nevěsta jí nedá, nedbá o její práci, o její starání.

Neokřikne stařenu hrubě, neosopí se na ní, řekne před mužem, před dětmi, před čeládkou zcela klidně: "I že vás to panímámo nemrzí se s tím potvořit, že si děláte zbytečnou starost, na vašem místě seděla bych ve vejměnku a nevšímala bych si ničeho.

A stará panímáma porozumí, odejde si do výměnkářské komory a nemíchá se delší čas do ničeho. Až po čase zase zapomene a jeví znovu starost o něco a jsouc opět odbyta, odšoulá se do výměnku, bojácně se rozhlížejíc po tom domě, kde tolik let pracovala.

Má stará panímáma takové dobrácké oči, jen se usmívají z pod šedivých řas jak dvě pomněnky. Takové oči, v kterýchž pohledu by člověk mohl jako v zrcadle čísti celý ten minulý život stařenčin, plný péče o všecky a o všecko, co bylo a žilo kolem ní. Čísti v nich tu dobrotu srdce a duše, toho dobrého mínění o každém, na koho se podívá, to vše se v stařenčiných očích zrcadlí.

Dnes, kdy je tak veselo a na pilno v domě, marně nabízela panímáma výměnkářka hospodyni se k výpomoci. Chtěla pomoci při vaření, než hospodyně ji odbyla, že bylo by jí v kuchyni horko a jí že jest jedno, jsou li ty hrnce na plotně menší či větší, že tak jako tak musí se stejnou chvíli jako každý den kolem plotny točit.

Šla do stodoly, chtíc odhánět drůbež, aby v obilí "nemarnila", než tu ji okřikl hospodář, že při mlácení o nějaké to zrno drůbeži více dopřeje, ať to tloustne.

Chtěla postát na humně u dětí, aby tak v té slámě neskotačily a tuto necuchaly. Než tu se smála čeládka i mlatci, že na slámě té se přece škody neděje a že si děti v slámě aspoň nosy a kolena nepotlučou.

"Tak mi přece řekněte aspoň, co mám dělat?" oslovila panímáma nevěstu, která tu stála, smějíc se, s rukama v boky opřenýma.

"Ale co byste dělala panímámo?" usmála se trochu úšklebně mladá Dostálka. "Na vašem místě bych si sedla pěkně do vejměnku a předla bych. Tak máte ještě od loňska váš vejměnek na lenu nespřadenej. Tam máte hezky tichoučko, neslyšíte ani moc ty cepy, jste tam za větrem, tady fouká, horko vám tam není jako mně v kuchyni, můžete se při přadení modlit nebo si zazpívat. Při přeslici se hezky posedí. Jen si nalejte vody do plechůvky, abyste si hodně smočila vlákno, aby vás pazdeří nedusilo."

V tom byl výsměšek, že stařenka odkládala přádlo, že dusí ji pazdeří, že působí jí kašel, jak si kdysi postěžovala.

A stařenka se odloudala do výměnku.

Usedla k přeslici, sedla si až ke kamnům, aby neviděla ani na ten dvůr, po kterém se tolik napoběhala, kde vodila synka při prvních jeho kročejích, kde na prahu domu uvítala jeho mladou ženu, kudy vynášely rakev jejího muže.

A přadla. Kolečko přeslice otáčelo se dosti rychle, přeslice vrčela a vlákno z kužele sunulo se mezi stařenčinými vyhublými prsty. Do plechůvky na přeslici zavěšené nenalila si výměnkářka vody, smáčela vlákno svými slzami, hojně se z těch starých očí řinoucími. Netřeba jí jiné vláhy, slzy postačují.

Smutné myšlenky provázely tyto slzy, tuto práci.

Smutně pohlížela stařenka do minulosti i do budoucnosti.

Ty dobré, uslzené oči stařeny, v jejichž pohledu nyní takový žal, nejsou-liž to zakalená zrcadla, v nichž obráží se neláska, ničím nezasloužená, nevděk, který bolí, bolí až do duše?

Ladislav Žďárský.

O ničemnosti mužů.

Krajan Václav Vaněk, skladník v chudobinci clevelandském, zaslal tamní 'Volnosti' pro výstrahu a poučení následující dopis:

Jak co vyšetřovatel, tak co nynější úřadník mám nevyrovnatelné příležitosti seznat bídu a zároveň ničemnost. Bídu, nad níž srdce usedá a ničemnost, bídáctví, nad nímž pěstě se svírají a vzniká přesvědčení, že člověk přec je největší bestií. Jak jinak lze nazvati muže, který opustí manželku a své dítky, jež nechá v pospas bídě tak veliké, že připadnou na obtíž městu a jsou odkázány na almužnu! Největší procento takových ničemů tvoří Irčané a Slováci. Poslední dobu, pohříchu, takto znamenají se též krajané. Podám tuto na výstrahu dva důkazy.

Jakýs Havlíček, mladý, statný muž, zaměstnaný u Easterbrook Coal Co. co rozvážeč uhlí, sebral všecky peníze, jež měl doma a opustil manželku, což vlastně učinil též před rokem. K bídě zanechal manželce tři dítky, synáčka starého tři roky a dvě dcerušky, jednu věku 16 měsíců, druhou tři týdny starou. Opuštění jsou podporováni chudobincem; jaký trest ale zasluhuje tak bídácký manžel a otec?

As před půl rokem přijel sem ze staré vlasti František Čermák s manželkou Antonií a dcerou Baruškou. Čermák je hudebníkem. Pracoval ve vinárně na Brooklyně a hrával s kapelou p. Rady. V pátek 5. t. m. nalezla mu manželka v kapse $32.75, jež uložila v zásuvce prádelníku. V sobotu ráno sháněl se po penězích. Nalhal manželce, že je to mzda ostatních hudebníků, dal z peněz manželce 25 centů a odešel prý na Woodland ave., aby doručil mzdu kamarádům. Od té doby manželka jej nespatřila. Nemohouc se jej dočkat a ustrašena, že snad stal se obětí zločinu, učinila oznámení policii. Následující pondělí obdržela od svého "znejmilejšího manžela" dopis, jejž tuto doslovně podávám:

Wěrně milovaná Tony
a dceruško:

Prosím odpusť mě jestli jsem ti ublížil, prosím tě neměj mi za zlý, že takového hříchu se dopouštím.

Jsem k tomu nucený, neboť to trápení déle snést nemůžu. To víš že už jsem na to dávno přemýšlel to si se sama přesvědčila tenkrát s těma syrkami v tý sklenice.

Vím, že tě moc zarmoutím ale já si pomoct nemůžu. Tak tě mockrát ještě pozdravuju a líbám též i mojí Barušku a loučím se s vámi se všemi, pro mě už svět nejni Panu Bohu poručeno. Nevím jestli zdraví rozum mám aneb jestli mám popletený. Já neroz umím sám sobě a pro mě Amerika byla nešťastná.

Prosím Tě nediv se mě, už bych byl doma něco vyved ale nechci to tak před tvojíma očima, radši by mě nikdo neviděl.

Prosím a prosím Vás všecky odpusťte mě.

S panem Bohem moje Toninko a Baruško, pláču při tom ale pomoct si nemůžu, s Bohem ostávám tvůj manžel

Frank Čermák.

Padouch naráží v dopise na sebevraždu! Již dříve vyhrožoval manželce, že s ní žít nebude, nyní uskutečnil vyhrůžku, opustil ženu a dceru (paní Čermáková nalézá se v nejvyšším stupni těhotenství), zanechal je v pospas největší bídě a naznačuje sebevraždu!

Ku výstraze před ním, neb je nepochybno, že uprchl do některého krajany obydleného města, podotýkám, že je malé postavy a má pod nosem knírky.

Neodvážíte se žádného risku, koupíte-li Chamberlain's Colic, Cholera and Diarrhoea Remedy. Všichni lékárníci vrátí vám peníze, nebudete-li spokojen po jeho použití. Všude se doznává, že jest to nejúspěšnější lék proti nemocím střevním a jediným, kterýž nikdy nechybí. Jest příjemným, bezpečným a spolehlivým.

ČEŠI V AMERICE.

¶ Ondřej Veliš z Clevelandu byl žalován manželkou, že ji opustil před rokem a když se k ní opět vrátil, týral ji a konečně ji chtěl otráviti, namíchav jí otrušík do cukru. Byl za to odsouzen na 5 měsíců do káznice a k pokutě $200, což si musí ovšem též v káznici odpracovati, ale toto odsouzení se zdá býti tamnímu Američanu nespravedlivým. Veliš opustil sice manželku, ale jel do staré vlasti, aby tam vymohl dědictví. Přivezl $230, jež dal manželce, která peníze uzamkla a Veliše vyhnala. Později se s ním smířila, ale jen aby na něho žalobu mohla podati, která ji nepohodlného muže zbaví. Nyní jest otázkou, je-li Veliš odsouzen spravedlivě, nebo zdali by žena jeho spíše káznici nezasluhovala.

¶ Jos. Sedláček z Chicaga, jenž před nějakým časem postřelil manželku svou, která s ním nežila, odsouzen byl za to na rok do káznice a k zaplacení $50 co pokuty.

¶ U Nové Prahy, Minn., měl krajan Pavlíček najatou farmu od Fr. Kasala. V pondělí dne 15. října po 10. hodině nějaký bídný lotr vložil sirku do slámy poblíž stájí na hromadě se nacházející a od té vzňaly se i stáje též, kde dva koně uhořeli. Taktéž i domek shořel úplně, v kterém krajan Pavlíček s manželkou a 4 dítkami v spánku byli již pohrouženi. Nebýti srdnatosti několika krajanů, na prvém místě Franka Bílka, byl by Pavlíček i s rodinou úplně shořeli. Srdcervoucí výjev odehrával se při pohledu na polonahé dítky, vyburcované z libého spánku, též i matku, držící kojence u prsou, jak plakala a lomila rukama, kdo že se jim jen tak mohl pomstít.— Pavlíček šel na farmu tu s jakousi zálohou. Nyní ale odtamtud jde, nezachránív ani tu halenu na sebe a dítky. Přes 300 bušlů pšenice mu shořelo, tolik asi ovsa, sedm boxen korny a několik tun sena, vůz, dva koně a přes 60 slepic.

¶ V Clevelandu byl přede dvěma roky dopraven do blázince krajan Fr. Novák, předešlého týdne však stihl tentýž osud jeho manželku Františku. Objevily se na ní příznaky choromyslnosti, tak že pro bezpečí musela býti poslána do státního blázince a majek obou manželů dán soudem v opatrování právníku Sýkorovi.

¶ Marie Thorová v Chicagu, 20letá česká dívka, byla stížena plícním neduhem již asi rok. Když pozorovala, že nemoc její je nevyléčitelná, napila se karbolové kyseliny a tak konec života svého uspíšila. Náležela k ženskému oddělení Ústř. Katolické Jednoty a byla již desátým dítětem, jemuž matka, vdova, vypravila pohřeb.

¶ Špinavé rozvodní prádlo se přepírá před soudem v Iowa City a sice se žalují manželé Ulčovi ze Solonu na rozvod. Aby to za to stálo, zadali žaloby oba, každý se své strany žádaje o rozvod. Soud byl již projednáván v Iowa City, ale poněvač prý Jos. Ulč, žalující manžel, neměl dostatečného svědectví proti manželce, vzal žalobu zpět. Nyní ale zase dojde na žalobu pí. Ulčové, jež nejen že žaluje mužíčka na rozvod, ale žaluje též bratra jeho, jiřího na náhradu $25,000 za to, že ji sváděl, aby nabyl svědectví ve prospěch bratra a obvinil ji z nevěry. Bratři Ulčové se prý spikli, aby paní Ulčovou z domu vyhnali a jí se zbavili. Z tohoto soudu se dá očekávati mnoho sensace, též ale hodně ostudy. Páni Ulčové jsou bankéry v Solon a tudíž asi na prostředcích k vedení soudu jim neschází, drobet ostudy k tomu dostanou přídavkem zdarma.

¶ V rodném domě Jiřího Washingtona, v Mount Vernon, oddáni byli krajané pan F. Kadaň s paní Žofií Navrátilovou z Ballimore. Farář evan, církve baltimorské, pan V. Vaněk, provedl obřad oddavací u přítomnosti mnoha hostí, kteří s novomanželi podnikli výlet do památného okolí washingtonského.

¶ V St. Louisu byla v budově řádů ČSPS. zřízena trvalá škola svobodomyslná a sice předělána tělocvična na místnosti školní. — Svob. škola st. louiská má asi 130 žáků, kteří jsou vyučováni každé středy a pátku od 7 hodin večer a v neděli odpoledne.

¶ Agitaci sokolů st.-louiských se podařilo založiti v blízkosti St. Louisu dva nové sokolské sbory. V Edwardsville, asi 18 mil od St. Louisu, založen byl Sokol s 18 členy, v Gleen Carbon, asi 15 mil vzdáleném, založen Sokol s 21 členy.

¶ V časopisu Spoj. horníků čteme: I mezi naším slovanským národem vynašli se někteří lidé, kteří pracují ruku v ruce s uhlobarony proti strajkářům. Jsou to někteří kněží a některé slovanské časopisy. Na prvním místě je to jeden luteránský kněz, rev. Hauser z Friland, Pa. Tento "ctihodný" pán má dva obličeje, dělníkům káže, aby neposlouchali uniové lidí, neboť budou-li držet s unií, že budou postříleni jako jich soudruhové v Lattimer, před 3 roky. Dále je tu jeden pán jmenem Ujfalussy. Je deputy šerifem a vydává orgán řecko-katolické slovenské jednoty. Tento pán též zapomněl, že jeho národ jej po 9 roků vydržoval, že ždímal z bratrů Slováků každou kapku krve co mohl a nyní se chytil šerifa a uhlobaronů a chce sjednocenost stávkářů roztrhat. Bezpochyby si myslí, že bude na věky deputy šerifem, ale mýlí se.

¶ Jindřich J. Kysela z Marysville v Kansasu sloužil u setniny G 14. pluku pěšího, s nímž se účastnil bitvy u Pekingu v Číně. V bitvě té, svedené 15. srpna, byl raněn, jsa střelen do zad mezi lopatkami, což celé tělo jeho umrtvilo. Vzdor nejlepšímu lékařskému ošetřování zemřel v Tiencinu a mrtvola jeho bude dopravena do Marysvillu ku pohřbení.

¶ Krajané new-yorští byli v seznamy voličů zanášeni co Rakušané, vzdor jejich protestu a pan Tomáš Čapek se obrátil k soudu, aby donutil registrační soudce, by Čechy zapisovali za Čechy a ne za Rakušany.

¶ Český farmář Jan Sedláček prodal v Cedar Rapidsích prasata, za něž utržil $117.35. Dal si papírové peníze v obnosu $115 do sáčku na tabák a po cestě to ztratil. Pak se žalem nad ztrátou opil a přišel do vězení, kdež zavřen byl s jakýmsi vozkou. Se svým spoluvězněm se pohádal a ten Sedláčkovy ještě zmodřil obličej Zatím však Sedláčkovi peníze nalezl jistý Hewitt, což viděl chlapec jmenem Stanley a udal to na policii. Maršál Kozlovský nechal Hewitta zatknouti a peníze z něj vynutil, tak že Sedláček konečně přece přišel zase ku svým penězům, z nichž dal poctivému hochu Stanleymu $5. Na památku této afféry mu zbude rozbitý obličej.

¶ Teprve 10letý český klouček, Stanislav Pěchota, byl v Chicagu zatčen pro pokus vyšinouti vlak z kolejí. Viděl podobné divadlo na dráze Lake Shore a nejspíše to chtěl opět viděti a proto přešinul vyhýbku, chtěje vlak stroskotati. Byl zatčen a policie se domnívá, že ví o původcích vyšinutí vlaku na dráze Lake Shore.

¶ Krajan Vác. Řeřicha v Chicagu se chytil na vlak a seskočil s něj na křížovatce tak nešťastně, že by byl málem o život přišel. Kola mu ujela půl chodidla pravé nohy a na levé mu rozdrtila palec.

Katarrh nemůže býti vyléčen

místními aplikacemi, poněvadž tyto nemohou dosáhnouti sídla neduhu. Katarrh jest krevní neb soustavní neduh a k vyléčení jeho zapotřebí jest léků vnitřních. Hall's Katarrh Cure, užíván vnitřně, působí přímo na krev a sliznaté blány. Hall's Katarrh Cure není lékem mastičkářským. Byl předepsán jedním z nejlepších lékařů v této zemi po mnoho let, a jest dosud pravidelně předpisován. Skládá se z nejlepších přísad, jež jsou známy spolu s nejlepšími prostředky krev čisticími a účinkuje přímo na sliznaté blany. Dokonalá kombinace dvou těchto přísad jest příčinou tak zázračných výsledků v léčení katarrhu. Zažádejte si o dosvědčení.

F. J. CHENEY & CO. majitel, TOLEDO, O.
Na prodej u lékárníků za 75c.

Hall's Family pilulky jsou nejlepší.

UNION PACIFIC OVERLAND WORLD'S PICTORIAL LINE

DALŠÍ VÝLETY

každé úterý v říjnu a listopadu

UNION PACIFIC

PRODÁVATI BUDOU LÍSTKY

Z Omahy do Ogden a Salt Lake City, jedna cesta	$23.20
Z Omahy do Ogden a Salt Lake City, tam a zpět	$40.00
Z Omahy do Butte a Helenu, Mont., jedna cesta	$23.00
Z Omahy do Butte a Helenu, Mont., tam a zpět	$40.00
Z Omahy do Spokepe a Portland, jedna cesta	$28.00
Z Omahy do Spokepe a Portland, tam a zpět	$45.00
Z Omahy do Tacoma a Seattle, jedna cesta	$28.00
Z Omahy do Tacoma a Seattle, tam a zpět	$45.00

Lístky na cestu zpáteční platny na 30 dní od dne prodeje.

Nová městská úřadovna, 1324 Farnam ul. Tel. 316.

Mississippské mezinárodní výstavě v Omaze obdrže v odboru pivním

Krugův lehák

Cabinet Beer

ZLATOU MEDALII

za jadě jeho čistoty a jeho osvěžících a posilňujících vlastností.

Objednejte bednicku od

Fred. Krug Brewing Co.

1007 Jackson St.

TELEFON 420.

ADRESÁŘ ČESKÝCH SPOLKŮ.

OMAHA.

Řád Palacký č 1 ZČBJ.
odbývá své pravidelné schůze každou čtvrtou neděli v měsíci o 2. h. odp. v síni p. Klepetky na 13. a William ul. Předs. Jan Rosický, taj. J. V. Mašek, 1327 So. 19 St., dčet. V. A. Souhrada, 1317 Williams ul., pokl. Fr. Mach

Těl Jed Sokol v Omaha
odbývá své pravidelné schůze každý 2. a 4. čtvrtek v měsíci večer ve své místnosti 2229 So. 13th St. Předs. Václav Bureš, tajemník Karel Špalek, 1227 So. 15th St, dčetník Karel Štěnička, 412 So. 13th St., Pokladník Ant. Kment, 1247 So. 15th Str

Podp Sokol Tyrš č 1.
odbývá své schůze dvakrát měsíčně, každou 1. neděli a 3. pondělí v měsíci v síni Metzově. Celoroční schůze odbývá se 1. neděli v říjnu, půlletní schůze 1. neděli v dubnu a čtvrtletní v lednu a srpnu Předseda John Chleborád, místopředseda Fr. Svojtek, taj. Anton Novák 1310 Williams ul., dčetník Fr Přenosil, 1945 Jil. 13tá ul., pokladník F. Kunci, 1316 So. 13. Str., výbor majetku na 3 roky Jos. Vopálka, výbor účetní Josef Kašpar a Jos. Mertz, praporečník Krajíček, výp. pr. F. Masilko, dozorce Philip Svoboda, náčelník A. Kapek, výp. náč. Šimon Rokusek zástupce do Č. N. H. Spolku, Josef Kašpar.

Bohemia Lože č 314 AOUW.,
odbývá sve pravidelné schůze v Národní síni každou 2. a 4. středu večer. F. W. Bandhauer M. P. Václ. J. Pakes, Záp 1518 William Str., J. V. Vacek, účetn k, 2219 So. 14. Str., C. Rosewater, spol. lékař, 229 Bee Building

Tábor Columbus č 69 WOW.
odbývá schůze každé 1. a 3. úterý v měsíci v síni p. Jos. Klepetky, na 13. a William ulici Vel. konsul Jan Náměstek; místokonsul, Václ. Blažek; pokladník Chas. Kunci; klerk F. J. Fitle, 311 N. 23 st. So. Omaha; průvodčí Jos. J. Dolejš; vnitřní strážce, Joseph Krejčí; venkovní strážce. Josef Vanek.

Tábor Nebraska č 4771 MWA.
odbývá své pravidelné schůze každou prvou a třetí středu v měsíci v osm hodin večer v síni pana Jana Hrocha. Konsul K. Smrkovský, 1113 Dominion St.; návodčí Mike Votava, bankéř Jos. Vopálka, 3. a William ulice; klerk J. F. Přibyl, 810 Hickory.; průvodčí Fr. Velechovský; vnitřní stráž Karel Škrdlant; venkovní stráž John Strnad; výbor majetku Rud. Beran. Jan. Chleborád. Josef Fiala.

Tábor Nebrasská Lípa č. 188 WOW.
odbývá schůze každé poslední úterý v měsíci v síni Hrochově. Josef Šíp, předseda, 1012 Homer St.; Václ. Dolejš, místopředseda, 1310 So. Garfield St., John Šafář, pokladník, 1239 So. 13th St; A. F. Novák, taj., 1319 William St; Frank Swoboda, průvodčí.

Sbor Vlastislava č 29 JČD
odbývá schůze každou 2. neděli v měsíci v Sokolovně o 2½ hod. odp. Předsedkyně Marie Michal, 1808 Mason ul. vysloužilá předsedka K. Bartoš, náměstka Marie Rosický, tajemnice M. Suchánek, 1124 So. 13th St., účetnice Josefa Moučka, 15. a Williams ul., pokladnice Karolina Beránek, 16. a Williams ul., dozorkyně Marie Kunci.

Sbor Boleslava č 60 JČD.
odbývá schůze každou 2. neděli v měsíci, v Národní síni o 2. h. odp. Předsedka Ant. Mach, 1221 Jil. 15. ulice, tajemnice Vinci Čermák, 1247 Jil 14 ul. účetnice Marie Přibonská, 1211 Jil. 12. ul., pokladnice Karolina Fibiger, 1908 Jil. 13. ul.

Sbor Hvězda Nové Doby č 86 JČD.
odbývá své schůze každou 3. neděli v měsíci ve hod. odp. v síni Metzově. Předsedkyně M. Peška, pokladní Marie Zikmund, 1920 So 12th St., účetní Marie Krčál, 11.4 So. 13th St., tajemnice Vilh. Bartoš, 1234 So. 13th St.

Sbor Martha Grove č 10
odbývá své pravidelné schůze vždy 4. neděli v měsíci, v Sokolské síni. Předsedkyně Mary Boukal, místopředsedkyně Anna Krejčí, tajemnice Rosie David, 1353 So. 16 St., pokladnice Josie Janeček, průvodkyně Fannie Pešek a Fannie Opočenský, lékař Dr. L. Svoboda.

Sbor Lilie č 9 Kruhu Dřevařek
odbývá své pravidelné schůze vždy v čtvrtou neděli v měsíci v místnosti p. J. Hrocha. Předsedkyně Marie Pechač, 23. a Cass ul. místopředsedkyně Fannie Krajíček, tajemnice M. Šamec, 1255 jižní 13 ul., pokladnice Marie Mareš, 5. a William ul., průvodkyně Antonie Fliska, V. K. Anna Sova, vnitřní stráž Anna Dvořák, venkovní stráž Katie Sluníčko, výbor majetku Emma Majstrick, Emma Mrkvička a Marie Mařík.

Podp sbor Sokolek Tyrš č 1.
odbývá své schůze jednou měsíčně a sice každou druhou neděli v síni Metzově. Celoroční schůze odbývá se v říjnu, půlletní v dubnu a čtvrtletní v lednu a srpnu. Předsedkyně Františka Koutský, místopředsedkyně Marie Bečán, tajemnice Stasie Cadek, 117 18th & Q Sts., So. Omaha, účetnice Marie Bílek, 39. a Charles St. Omaha, pokladnice Bož Bukáček

Eliška Přemyslovna, č. 77, ZČBJ.
Schůze třetí neděli v měsíci v síni Jos. Klepetky. Antonie Kment, předsedkyně, Josefa Steiger, taj., 1409 So. 4th St., Hanna Šebek' účetnice, 1407 So. 4th St.

Tábor Myrta čís, 922 R. N. A.
odbývá schůzi první neděli v měsíci, v sokolské síni. Předsedka Marie Boukal, místopředsedka Kateřina Velechovská, tajemnice Marie Urbánek, 3024 S. 18. St., pokladnice Františka Rousek, marší Pavla Hauzelin, kancelířka Mary Smrkovský, vnitřní stráž B. Hrabá, venkovní stráž Mary Pěchota; výbor majetku Anna Šemík, Frant. Pešek, Ant. Stejskal; spolkový lékař O. Rosewater náleží k Táboru Nebraska, č. 4771.

SOUTH OMAHA

Těl Jed Sokol v So Omaha
odbývá své pravidelné schůze jednou měsíčně a sice každé 1ní pondělí v měsíci v místnosti Jana Koutského, na rohu 20. a Q. Starosta Bedř. Dienstbier, tajemník Fr. Benák, 106 18th St. N St., účetník Václ. Vrabec, 16th a S St., pokladník František Hájek, 20, mezi N a O ul.

Praha Lože č 828 AOUW.
odbývá své pravidelné schůze 1. a 3. středu v měsíci v síni p. Koutského, na 20. a Q ulici. Fr. Welich, Mistr Práce, F. J. Fitle, taj. 311 N. 23. Jos. Váchal, účetník, 20. a P ulice. Pokład. Bedř. Dienstbier. 20. a O ul.

Řád Palmové Dřevo č 7
Kruh Dřevařek, v So. Omaze, odbývá schůze své každé poslední pondělí v měsíci v místnosti Br. Koutských. Marie Vomáčka Důstojná poručnice, Katie Vomáčka místopředsedka. Kačie Vocásek, 307 So. 23. Str., tajemnice, Františka Pivoňka bankéřka, Anna Vlach vnitřnyně, Barbora Rocek, průvodčí, Elen. Edel, vnitřní stráž, Terezie Vocásek venkovní stráž.

OMAHA-CHICAGO ILLINOIS CENTRAL CENTRAL MISSISSIPPI VALLEY ROUTE RAILROAD MINNEAPOLIS AND ST PAUL

"The Limited," evening train, and "The Express," noon train, from Omaha for Ch